

Arrest

nr. 80 833 van 8 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 9 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Dhaka (Bangladesh). U zou sinds 2003 lid geweest zijn van 'Bangladesh Jatiyotabadi Chhatradal' ("BJC"), de studentenbeweging van de "BNP" tot 2006. Sinds 2004 zou u lid zijn van de 'Bangladesh Nationalist Party' ("BNP"). U zou van 2004 tot 2009 "publicity secretary" geweest zijn van uw 'union' voor "BNP". Er zou een gevecht geweest zijn in de bazaar en er zouden vier mensen gedood zijn, waaronder Kader Mollah. Op 2 maart 2009 zou Jamal Mollah een valse moordzaak hebben ingediend tegen u vanwege de moord op zijn broer Kader Mollah. Op 15 december 2009 zou u uw dorp verlaten hebben. U

zou naar Dhaka (Bangladesh) en Chittagong (Bangladesh) gegaan zijn. U zou Bangladesh hebben verlaten op 22 november 2010. Via Chittagong zou u per schip naar een onbekende plaats hebben gereisd. U zou daar twee dagen verbleven hebben. Verder zou u over land naar België hebben gereisd. U diende in België op 22 februari 2011 een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: vertaling van juridische documenten aangaande een moordzaak, een originele partijbrief, een vertaling van een brief van uw advocaat en een envelop.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

In eerste instantie dient het CGVS op te merken dat u geen enkel document kon voorleggen dat uw identiteit en nationaliteit, noch uw beweerde reisweg zou kunnen staven. U zou een paspoort hebben gehad maar u zou dit hebben afgegeven aan de smokkelaar (zie gehoorverslag CGVS p.11). Het is merkwaardig dat u zo'n belangrijk identiteitsdocument niet zelf bijhield. Dat u ooit een paspoort had in Bangladesh doet ook vermoeden dat u andere identiteitsdocumenten had in Bangladesh, al was het maar om uw paspoort aan te vragen.

Ten tweede legde u tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw verblijfplaatsen in Bangladesh. Zo stelde u eerst dat u in uw dorp verbleef tot 10 januari 2010 (zie gehoorverslag CGVS p.3). Van 12 januari 2010 tot 19 januari 2010 zou u in Chittagong verbleven hebben (zie gehoorverslag CGVS p.3). Vervolgens stelde u dat u op 15 december 2009 uw dorp verliet en naar Dhaka en naar Chittagong ging. U kon echter niet aangeven van wanneer tot wanneer u in Dhaka en Chittagong verbleef (zie gehoorverslag CGVS p.8 en p.9). Dit ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten derde kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerd politiek lidmaatschap van de "BNP". Vooreerst is er onduidelijkheid over het moment waarop u lid werd van de "BNP". Waar u op de vragenlijst van het CGVS ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") nog beweerde lid te zijn sinds 2003 (vragenlijst DVZ punt 3.3, p.3), verklaarde u voor het CGVS eerst lid te zijn in 2000, vervolgens werd u lid in 2004 (zie gehoorverslag CGVS p.7). Na confrontatie door het CGVS zou u in 2004 lid geworden zijn van de "BNP" (zie gehoorverslag CGVS p.17). U werd lid van de studentenbeweging van de "BNP" in 2003 (zie gehoorverslag CGVS p.7). Voorts stelde u foutief dat "BNP" staat voor 'Bangladesh National Party' (zie gehoorverslag CGVS p.7). U gevraagd naar uw politieke activiteiten als "publicity secretary", bleef u vaag en stelde u dat u "publicity secretary" was (zie gehoorverslag CGVS p.9). U had het over publiciteit maken, posters printen en deelnemen aan meetings. Gevraagd naar concrete voorbeelden herhaalde u zichzelf en zou u posters aan muren hebben gehangen (zie gehoorverslag CGVS p.9). U stelde dat de laatste nationale verkiezingen in Bangladesh plaatsvonden in juni 2006 en dat de "BNP" deze verkiezingen won (zie gehoorverslag CGVS p.10). Echter vonden op dat moment geen verkiezingen plaats in Bangladesh (zie document 4, blauwe map). De laatste nationale verkiezingen in Bangladesh vonden plaats op 29 december 2008 (zie document 3, blauwe map). Wat uw partijbrief betreft, dient opgemerkt te worden dat er wordt aangegeven dat u de functie had van "press secretary" (zie document 1, groene map). Dit stemt niet overeen met uw bewering dat u een "publicity secretary" was en bovendien is "secretary" foutief gespeld en moet het "secretary" zijn. Gezien bovenstaande vaststellingen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering lid te zijn van de "BNP".

Ten vierde ondermijnen bovenstaande vaststellingen volledig uw bewering wegens politieke redenen aangeklaagd te worden voor moord (zie gehoorverslag CGVS p.16). U legde enkel de vertaling neer van uw juridische documenten (zie document 3, groene map). Aan deze vertalingen kan het CGVS geen waarde hechten aangezien u geen originelen of "certified copies" voorlegde zodat het CGVS niet kan controleren of deze vertalingen gemaakt zijn op basis van de originelen of van de "certified copies". Verder is uw kennis over de aanklacht minimaal. U wist wie de 'investigating officer' was en dat de zaak lopende was (zie gehoorverslag CGVS p.15 en p.16). U wist niet welke documenten er in uw rechtzaak werden uitgevaardigd (zie gehoorverslag CGVS p.15). U wist niet welke rechter verantwoordelijk is, noch kende u de naam van de "officer in charge" (zie gehoorverslag CGVS p.15). U

stelde dat er een vonnis werd uitgesproken maar u wist niet wanneer dit vonnis uitgesproken werd (zie gehoorverslag CGVS p.16). Bovendien is dit merkwaardig aangezien u eerder stelde dat de zaak nog lopende was (zie gehoorverslag CGVS p.15). U stelde foutief dat het artikel voor moord in de Bengaalse strafwet 203/34 is (zie gehoorverslag CGVS p.16). Het is echter 302/34. U kon ook geen overzicht geven van de zittingen betreffende uw rechtszaak (zie gehoorverslag CGVS p.16). Daar u verklaarde wegens moord aangeklaagd te worden, mag van u toch enige interesse verwacht worden. Uw gebrek aan kennis doet volledig afbreuk aan het geloof van uw ingeroepen vrees. Daar u over een advocaat beschikte, u legde ook een vertaling van een brief van uw advocaat voor (zie document 2, groene map) én daar u tot voor enige tijd contacten had met Bangladesh, beschikte u over verschillende middelen om u te informeren (zie gehoorverslag CGVS p.5 en p.14). Bovendien verbleef u nog meer dan een jaar in Bangladesh na de aanklacht. Dat u geen gsm had om informatie te vragen, is geen afdoende verklaring (zie gehoorverslag CGVS p.17).

Ten vijfde werden er een aantal tegenstrijdigheden vastgesteld tijdens het gehoor bij het CGVS met de vragenlijst van het CGVS ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") dd. 21 april 2011. Bij het CGVS stelde u dat de laatste keer in uw winkel werkte in augustus 2007 (zie gehoorverslag CGVS p.4). Bij de DVZ zou u tot 2006 hebben gewerkt en nadien niet meer (zie vragenlijst 2.10c, p.2). Na confrontatie door het CGVS gaf u aan dat u in 2007 stopte met uw winkel (zie gehoorverslag CGVS p.17). Dit is echter geen afdoende verklaring voor bovenstaande tegenstrijdigheid. Bij de "DVZ" stelde u reeds op 21 april 2011 dat er mensen van Jamal naar uw woning kwamen en uw moeder mishandelden (zie vragenlijst DVZ, punt 5, p.3). Voor het CGVS stelde u dat de mensen van Jamal kwamen een paar dagen voor uw moeder uw documenten toestuurde. U stelde dat uw moeder de documenten opstuurde in december 2011 (zie gehoorverslag CGVS p.15). Het is dan ook niet mogelijk dat u reeds in april 2011 dit element kon aangeven bij de "DVZ". Na confrontatie door het CGVS gaf u aan dat u het vergat, wat geen afdoende verklaring is (zie gehoorverslag CGVS p.16). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Ten zesde dient nog te worden opgemerkt dat de door u beschreven vluchtroute weinig geloofwaardig overkomt. U zou met een schip hebben gereisd. Echter kon u slechts aangeven dat u dat schip nam in Chittagong. U kon verder geen details over dat schip verstrekken (zie gehoorverslag CGVS p.11). Vervolgens zou u over land hebben gereisd maar u kon geen landen of steden aangeven waar u doorreisde op weg naar België (zie gehoorverslag CGVS p.11). De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw envelop kan zondermeer aanvaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker verwijst naar de motivering van de bestreden beslissing. Verzoeker merkt op dat zijn geloofwaardigheid op alle mogelijke punten in twijfel wordt getrokken en hij stelt hiermee niet akkoord te gaan.

Verzoeker wijst er vooreerst op dat er gelet op zijn vluchtroute en gelet op zijn vluchtverhaal en de hulp van de smokkelaar geen enkele reden voorhanden is om te eisen dat hij identiteitsdocumenten in bezit zou hebben, laat staan bewijzen van een illegale vluchtroute.

Wat betreft de datum van zijn vertrek uit het dorp en zijn verblijf in Dhaka en Chittagong, merkt verzoeker op dat hij ondertussen al meer dan twee jaar zijn dorp heeft verlaten en dat hij gelet op de woelige periode, zich de exacte data nog moeilijk kan herinneren bij gebrek aan een sluitend referentiekader. Verzoeker merkt op dat het niettemin om data gaat die nauw bij elkaar aansluiten en ook de verschillende verblijfplaatsen correct zijn weergegeven zodat dit niet kan aanvaard worden als bewijs voor een ongeloofwaardig relaas.

Verder beaamt verzoeker zijn lidmaatschap bij de BNP en hij merkt op dat hij hiervan ook een partijbrief heeft neergelegd en hij stelt niet akkoord te gaan dat men die partijbrief afwijst op basis van een

spellingsfout. Hij licht toe dat het Engels een vertaling is van een document dat ook in het Bengali werd opgesteld en dat de discussie over “*press of public secretary*” bovendien ver gezocht is.

Verder merkt hij op dat de politieke aanklacht wegens moord inderdaad de directe aanleiding van zijn problemen zijn en zijn vlucht uit Bangladesh.

Verzoeker stelt verder dat hij wel degelijk bewijskrachtige documenten omtrent deze rechtszaak heeft neergelegd en hij legde eveneens de vertalingen voor en behoudt zich het recht voor om de originelen neer te leggen in de loop van de procedure. Hij stelt verder dat hij zelf niet op de hoogte is van de juridische draagwijdte van deze documenten en de inhoud van de procedure, precies omdat hij laaggeschoold is en een advocaat had.

Tot slot argumenteert verzoeker dat de enkele tegenstrijdigheden tussen het gehoor bij de commissaris-generaal en op de Dienst Vreemdelingenzaken moeilijk als doorslaggevend kunnen worden beschouwd. Hij licht toe dat hij 5 à 6 jaar met de winkel is gestopt en er intussen al zoveel gebeurde dat hij dit niet meer correct kon situeren.

Het feit dat zijn moeder werd lastig gevallen kadert volgens verzoeker in diezelfde probleemstelling maar het is wel een feit dat hij dit voorval al bij de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde en het ook opnieuw vermeldde bij de commissaris-generaal.

Verzoeker vraagt in elk geval aan de Raad om zijn verklaringen en alle andere elementen van het dossier terug te willen onderzoeken en hem alsnog als vluchteling te willen erkennen.

2.2. Verzoeker betwist de inhoud van de motieven van de bestreden beslissing en voert in essentie de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees

bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat er wordt vastgesteld door de commissaris-generaal dat verzoeker er niet in geslaagd is om zijn vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

In de bestreden beslissing wordt er gemotiveerd dat verzoeker geen enkel document kon voorleggen aangaande zijn identiteit, nationaliteit of die zijn beweerd reisweg kan staven. Er wordt ook vastgesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn verblijfplaatsen in Bangladesh. Er wordt ook geen geloof gehecht aan verzoeker zijn beweerd politieke lidmaatschap van de BNP alsook de verklaringen aangaande de aanklacht tot moord. Vervolgens wordt er in de bestreden beslissing verwezen naar de tegenstrijdige verklaringen die verzoeker aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij de commissaris-generaal. Ook de verklaringen van verzoeker betreffende zijn vluchtroute werden niet geloofwaardig geacht.

De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

Aangaande de vastgestelde ongeloofwaardigheid in de bestreden beslissing van de vluchtroute en het ontbreken van identiteitsdocumenten wijst de Raad erop dat verzoeker inderdaad geen bewijs van identiteit heeft neergelegd. Verzoeker kan niet worden gevolgd daar het bewijs van identiteit een essentieel element is in iedere procedure en verzoeker moet in dit verband alle stukken waarover hij beschikt of kan beschikken, voorleggen. De Raad onderstreept dat het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit een negatieve indicatie inhoudt met betrekking tot verzoekers asielrelaas. Dit is *in casu* aldus ook een vaststelling die de geloofwaardigheid van verzoeker ondermijnt.

Verzoeker poogt de tegenstrijdige verklaringen die hij heeft afgelegd aangaande de verblijfplaatsen in Bangladesh te verklaren door te wijzen op het verloop van twee jaar tussen zijn beweerd problemen en zijn verhoor bij de commissaris-generaal. Dit is een zwakke *post factum* bewering die de Raad allerminst kan overtuigen. Deze vastgestelde tegenstrijdigheid vindt steun in het administratief dossier en wordt ook niet betwist door verzoeker en ondermijnt zijn geloofwaardigheid.

Wat betreft zijn partijbrief die hij neerlegde verwijst de Raad naar het volgende onderdeel van de bestreden beslissing dat luidt als volgt:

"(...)Wat uw partijbrief betreft, dient opgemerkt te worden dat er wordt aangegeven dat u de functie had van "press secretary" (zie document 1, groene map). Dit stemt niet overeen met uw bewering dat u een "publicity secretary" was en bovendien is "secretary" foutief gespeld en moet het "secretary" zijn. Gezien bovenstaande vaststellingen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering lid te zijn van de "BNP". (...)"

Wat de partijbrief betreft wijst de Raad erop dat men slechts bewijswaarde kan geven aan een document in zoverre dat document geloofwaardige verklaringen kan ondersteunen, wat *in casu* niet het geval is. Tegenover de motieven waarin er wordt vastgesteld dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn beweerd lidmaatschap van de BNP brengt verzoeker geen concrete argumenten aan. De vaststellingen dienaangaande vinden ook steun in het verhoorverslag en dit onderdeel van de bestreden beslissing blijft onverkort gehandhaafd.

Aangaande de bewering van verzoeker dat hij betrokken is in een moordzaak wegens politieke redenen verwijst de Raad naar het volgende onderdeel van de bestreden beslissing dat luidt als volgt:

"(...)Ten vierde ondermijnen bovenstaande vaststellingen volledig uw bewering wegens politieke redenen aangeklaagd te worden voor moord (zie gehoorverslag CGVS p.16). U legde enkel de vertaling neer van uw juridische documenten (zie document 3, groene map). Aan deze vertalingen kan het CGVS geen waarde hechten aangezien u geen originelen of "certified copies" voorlegde zodat het CGVS niet kan controleren of deze vertalingen gemaakt zijn op basis van de originelen of van de "certified

copies". Verder is uw kennis over de aanklacht minimaal. U wist wie de 'investigating officer' was en dat de zaak lopende was (zie gehoorverslag CGVS p.15 en p.16). U wist niet welke documenten er in uw rechtzaak werden uitgevaardigd (zie gehoorverslag CGVS p.15). U wist niet welke rechter verantwoordelijk is, noch kende u de naam van de "officer in charge" (zie gehoorverslag CGVS p.15). U stelde dat er een vonnis werd uitgesproken maar u wist niet wanneer dit vonnis uitgesproken werd (zie gehoorverslag CGVS p.16). Bovendien is dit merkwaardig aangezien u eerder stelde dat de zaak nog lopende was (zie gehoorverslag CGVS p.15). U stelde foutief dat het artikel voor moord in de Bengaalse strafwet 203/34 is (zie gehoorverslag CGVS p.16). Het is echter 302/34. U kon ook geen overzicht geven van de zittingen betreffende uw rechtszaak (zie gehoorverslag CGVS p.16). Daar u verklaarde wegens moord aangeklaagd te worden, mag van u toch enige interesse verwacht worden. Uw gebrek aan kennis doet volledig afbreuk aan het geloof van uw ingeroepen vrees. Daar u over een advocaat beschikte, u legde ook een vertaling van een brief van uw advocaat voor (zie document 2, groene map) én daar u tot voor enige tijd contacten had met Bangladesh, beschikte u over verschillende middelen om u te informeren (zie gehoorverslag CGVS p.5 en p.14). Bovendien verbleef u nog meer dan een jaar in Bangladesh na de aanklacht. Dat u geen gsm had om informatie te vragen, is geen afdoende verklaring (zie gehoorverslag CGVS p.17). (....)"

Er kan redelijkerwijze worden verwacht van verzoeker dat hij toch enige toelichting kan geven over de moordzaak en betreffende de documenten die verzoeker zelf neerlegt ter staving van zijn bewering. Er wordt nergens gesteld in de bestreden beslissing dat verzoeker een juridische uiteenzetting moet verschaffen aangaande deze documenten, maar wel algemene vragen kan beantwoorden betreffende zijn bewering dat hij wegens politieke reden aangeklaagd wordt voor moord.

Wat betreft de tegenstrijdige verklaringen die er zijn afgelegd bij de commissaris-generaal en bij de Dienst Vreemdelingenzaken kan er worden vastgesteld dat verzoeker deze tegenstrijdigheden niet betwist doch hij meent dat deze moeilijk als doorslaggevend kunnen worden beschouwd. De Raad stelt vast dat deze tegenstrijdigheden terecht blijken uit het verhoorverslag en dit element niet op zich als doorslaggevend wordt beschouwd maar als één van de elementen op basis waarvan de commissaris-generaal tot zijn besluit komt. Het loutere feit dat verzoeker niet akkoord gaat met de bestreden beslissing is uiteraard niet afdoende om de bestreden beslissing te weerleggen.

Verzoekers argumentatie bevat verder geen enkele concrete repliek met betrekking tot de diverse vaststellingen verwoord in de bestreden beslissing, zodat deze onverkort gehandhaafd blijven. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in
vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS